

Sygn. akt II Ca 580/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada (spraw.)
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka SO Elżbieta Piotrowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa C. W.

przeciwko pozwanemu Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym
w Głogowie T. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 25 lipca 2012 roku

sygn. akt I C 714/12

oddala apelację.

II Ca 580/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 25 lipca 2012r. oddalił powództwo C. W. przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Głogowie T. M. o zapłatę 4.625,59zł.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd podał, że okoliczności faktyczne sprawy, w których powód jako dłużnik egzekucyjny w sprawie Km 2828/08 spłacił egzekwowaną przez wierzycielkę należność po zadeklarowanym przez niego terminie, brak jest podstaw prawnych do uznania, że pozwany Komornik prowadzący egzekucję jest bezpodstawnie wzbogacony

wskutek naliczenia opłaty egzekucyjnej w wysokości 8%, zamiast połowę tej wysokości jak zadeklarował we wniosku powoda o cofnięcie zajęcia rachunku bankowego dłużnika.

Uznał Sąd Rejonowy, że skoro postanowienie Komornika Sądowego z dnia 26 marca 2009r. o ustaleniu kosztów egzekucyjnych na kwotę 6.738,12zł odpowiadających 15 % opłacie egzekucyjnej, nie zostało przez powoda zaskarżone, Sąd nie jest obecnie uprawniony do oceny merytorycznej prawomocnego orzeczenia.

Ponadto powód nie wywiązał się z deklaracji spłaty egzekwowanego świadczenia w terminach przez niego wskazanych we wniosku o cofnięcie zajęcia rachunku bankowego, wobec czego nie mógł oczekiwać obniżenie opłaty egzekucyjnej.

Na uzasadnienie podstawy prawnej wyroku Sąd wskazał przepis art. 405 k.c.

Wyrok Sądu Rejonowego w Głogowie zaskarżył powód C. W., który zarzucił w apelacji naruszenie art. 233§1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyciągnięcia wniosków pozostających w sprzeczności z treścią przeprowadzonych dowodów poprzez uznanie, że postanowienie Komornika Sądowego z dnia 26 marca 2009r. stanowi podstawę prawną pobrania opłaty egzekucyjnej, podczas gdy w rzeczywistości to ugoda zawarta pomiędzy stronami w dniu 8.08.2008r. stanowi podstawę prawną określającą wysokość opłaty egzekucyjnej.

Wskazując na powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za wszystkie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy biorąc za podstawę prawidłowe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, które przyjmuje za własne, zważył, co następuje:

Apelacja jest pozbawiona uzasadnionych podstaw prawnych. Sąd Rejonowy w Głogowie dokonał wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, a wnioskom wyciągniętym z poprawnej oceny poczynionych ustaleń faktycznych nie można skutecznie zarzucić dowolności.

Bezzasadny jest zarzut apelującego kwestionujący istnienie podstawy prawnej w postanowieniu Komornika z dnia 26marca 2009r. o ustaleniu i obciążeniu powoda jako dłużnika w sprawie egzekucyjnej kosztami tego postępowania odpowiadającymi opłacie egzekucyjnej w wysokości 15% wyegzekwowanego świadczenia. Koszty postępowania egzekucyjnego, godnie z treścią art. 770 k.p.c., które co do zasady ponosi dłużnik, ustala postanowieniem komornik. Wysokość tych kosztów szczegółowo określa ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2006r. Nr 167, poz. 1191 z późniejszymi zmianami), której przepis art. 49ust.1 przewiduje maksymalną opłatę egzekucyjną wynoszącą 15% wyegzekwowanego świadczenia.

Powyższe przepisy prawne były podstawą do wydania przez pozwanego Komornika postanowienia z dnia 26 marca 2009r. o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2828/08.

Jak słusznie podniósł tę okoliczność Sąd pierwszej instancji postanowienie powyższe nie zostało przez dłużnika-powoda w niniejszej sprawie zaskarżone, pomimo otrzymania jego odpisu z pouczeniem o sposobie i terminie jego zaskarżenia. Uprawomocnienie się orzeczenia, wbrew ocenie apelującego, powoduje niemożność zmiany jego treści i uznanie, że nie jest ono wiążące dla dłużnika, a wiążąca jest umowa zawarta pomiędzy stronami w dniu 8 sierpnia 2008r.

Przede wszystkim należy wskazać, że po w dacie złożenia przez powoda wniosku o cofnięcie przez pozwanego zajęcia rachunku bankowego i wyrażeniu zgody organu egzekucyjnego na tę czynność celem umożliwienia dłużnikowi spłaty dobrowolnie świadczenia w terminach przez niego wskazanych, pozwany Komornik na wniosek wierzyciela dokonał jeszcze innych czynności egzekucyjnych, a mianowicie zajęcie nieruchomości dłużnika i w dalszej kolejności zajęcia wierzytelności dłużnika w Zakładzie Gospodarki Mieszkaniowej. Za dokonanie tych czynności należna jest, zgodnie z przepisami ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, opłata egzekucyjna wynosząca 15%. Ponadto, jak wynika z akt

sprawy, powód nie wywiązał się z deklarowanych terminów spłat określonych we wniosku o cofnięcie zajęcia rachunku bankowego i spłacił egzekwowaną należność ostatecznie do 15.12.2008r., w miejsce deklarowanego 15.09.2008r.

W związku z tym nawet gdyby uznać za apelującym, do czego nie ma podstaw prawnych, że to umowa z pozwanym Komornikiem z dnia 8 sierpnia 2008r. określająca opłatę egzekucyjną w wysokości 1/2 od zajęcia rachunku bankowego była wiążąca dla pozwanego do pobrania opłaty, to z pewnością powód nie wywiązał się z tej umowy, wobec czego bezpodstawnie oczekuje, że wywiąże się z niej pozwany i pominię przy obliczeniu kosztów egzekucyjnych opłat od dalszych czynności egzekucyjnych podjętych wobec niezaspokojenia przez dłużnika wierzycielki w deklarowanym terminie.

Reasumując powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał, że ocena Sądu pierwszej instancji co do braku przesłanek określonych w przepisie art. 405k.c. do uwzględnienia żądania pozwu jest prawidłowa, wobec czego apelację powoda jako bezzasadną, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił.